

מסורת הש"ס עם הוספות

א (כמות דף יז. לעיל ד' ג; ז) **ב** [אבות דר"נ פ"ז], **ג** [מכילתא בא פי"ד, **ד**] [פעמים טז.], **ה** [גרות דף ט. ע"ש], **ו** גרות דף סב: ע"ש ובהגוי"צ שם, **ז** [שמות יג: מו"ק דף ו. שקלים דף ג, **ט**] עיין ברכות דף ל. ופסחים קטז: י' מגילה פ"ג ה"ה, **כ** עיין רש"י גיטין ס: ד"ה ופרשת פרה אדרומה, **ל**: ובהענית כו., **מ** ב"ק דף פא. עי' ^{מגלניץ} **מוס'** כמות יז. ד"ה ^{מגלניץ} [שאלות פ' ודחי ס"י לב (תוס' בכתובות), **ס**] [וע"ע מוס' כמות יז: ד"ה אצל], **ע** לקמן דף לא, **פ** לקמן ל ע"ב.

הגהות הב"ח

א גמ' מצינ הגלות שכינה צנצל היכא שריא אמר אציי: **ב** **שם** ושאינו עלוז יכול ושאינו יכול מי נדחה: **ג** **שם** מעון ציתך לא הו"י גריסנא אלא צני כנישתא היכא דמצלינא תניא: **ד** **רש"י** ד"ה דמי מתקנא פרסה (אני וכו') צמוכו) תא"מ וי"צ ס"א כשאני מהלך בדרך באותו מקום אפילו אני מרבה עלי את הדרך אני נכנס שם ומתפלל בתוכו: **ה** [מכתי"ד ד"ה וכנמל ציס יצי כו' ואימתי היה זה הוא אומר נשעת: **ו**] [ומכתי"ד ד"ה פרה אדומה. צ"ל ד"ה בשלישית פרה אדומה]:

הגהות הגר"א

א **גמ'** מותר. י"צ מנהי כן גריסת הרא"ש (כאן אצל ברא"ש דגרכות איתא מותר). והר"ק צנכרות:

גליון הש"ס

גמ' **בבי כנישתא** דשף. עיין גרמנין צמלמות **ספ"ד** דכמות: **שם** מריש **הואי גריסנ'**, עיין גרות ד' ט ע"ב:

ליקוטי רש"י

[נדפס בסוף המסכת]

תורה אור השלם

א וַיבֹא אִישׁ אֱלֹהִים אֶל עֲלֵי וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יי' הַגִּילָה נְגִילָתִי אֶל בֵּית אֲבִיךָ בְּהֵיוֹתָם בְּמִצְרַיִם לְבֵית פְּרֹעֶה: [שמואל א' ב, כז]

ב כֹּה אָמַר יי' גְּאֻלְכֶם קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי כְּבֹלָה וְהוֹרַדְתִּי בְּרִיחִים פֶּלֶם וּכְשָׁדִים בְּאֲנִיּוֹת רָגְתָם:

[ישעיה כח, יד] **ג** וְשָׁב יי' אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב וְקִבְּצֶיךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִיךָ יי' אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה: [דברים ל, ג] **ד** לָכֵן אָמַר כֹּה אָמַר אֱלֹהִים כִּי הִרְחַקְתִּים מִבְּנִים וְכִי הִפְצִיתִם בְּאַרְצוֹת וַאֲחֵי לָהֶם לְמַקְדָּשׁ קִמַּט בְּאַרְצוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם: [יחזקאל יא, טז] **ה** תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מַעַן אֲתָה הָיִית לָנוּ בְּדֶר וָדָר: [תהלים צ, א] **ו** יי' אֶהְבְּתִי מַעַן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: [תהלים כח, ח] **ז** כִּי אֲנִי נָאִם הַמִּלְכָּה יי' צְבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי בְּתוֹכָהּ בְּהָרִים וּבְכַרְמֵל בָּיִם יְבֹא: [יזריה מו, יח] **ח** לָמָּה תִרְצְדוֹן הָרִים בְּגִבֵּינָם הָהָר הַמֵּד אֱלֹהִים לְשִׁבְתָּהּ אָף יי' יִשְׁבֵּן לְנֶצַח: [תהלים סח, יז] **ט** אוּ גִבֵּן אוּ דָק אוּ תִבְלַל בְּעֵינָיו אוּ גָרַב אוּ יִלָּת אוּ מָרוֹחַ אֲשָׁף: [ויקרא כא, כ] **י** וַיָּבֹאוּ עִם הָאָרֶץ לִפְנֵי יי' בַּמּוֹעֲדִים הַכֹּא דָּרָךְ שְׁעָרָו צָפוֹן לְהִשְׁתַּחוּת יֵצֵא דָרָךְ שְׁעָרָו נֶגֶב וְהָכָא דָּרָךְ שְׁעָרָו נֶגֶב יֵצֵא דָרָךְ שְׁעָרָו צָפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דָּרָךְ הַשְּׁעָרָ אֲשֶׁר פֶּא כּוּ בִּי נִכְחוּ יֵצֵא: [יחזקאל מו, טז]

לְהִכְנֶסֶת כְּלָה. ללוותה מצית אציה לצית חופתה: כגון דחייצי גברי **מאבולא** לסיכרא. מחילת אנשים משער העיר עד צית הקצרות מקום שסופדין אותו שם: בנתינתה. של תורה: דשף ויתיב.

וצנאה יכניה וסיעתו מוצנים ועפר מה שנאמר כי רלו עזדיך את אצניה ואת עפרה יחוננו (מחלים קצ): דבי מרחקנא פרסה. (ד) אני נכנס להתפלל צמוכו: רב ששת. סגני נהור הוה^ט): בית רבינו. רצ: וכברמל בים יבא. למדנו שעצר כרמל את היס ואימתי היה (ה) נשעת מתן תורה: בשמה. כמשמעה: אדמקיפנא אדרי **איעול** בהא. צעוד שאקיף שורות של צתים הללו אכנס דרך הצית הזה ואקלר את הדרך^פ ממצי למצי וצית הכנסת צין שניהן: מעיקרא. קודם שנצנה צית הכנסת שם: ארישא. משום כבודן של מתים אאין נוהגין צהן קלות ראש קאי:

מתני' קורין בפרשת שקלים. להודיע שיצאו שקליהן צאדר כדי שיקריצו צאחד ציטן מתרומה חדשה כדאמרין צגמרא: **ומפסיקין** לשבת הבאה. מלומר פרשה שניה כדי שתקרא פרשת זכור נצצת הסמוכה לפורים לסמוך מחיית עמלק למחיית המן: (י) פרה אדומה. להזהיר את ישראל לטהר שיעשו פסחיהן צטהרה: ברביעית החודש הזה לבם. שסס פרשת הפסח. וצש"ס ירושלמי^י גרסינן אמר ר' חמא צדין הוה שיקדוס החודש לפרשת פרה שהרי צאחד ציטן הוקס המשקן ושני לו נשרפה הפרה^ט ומפני מה הקדימוה שהיא טהרתן של ישראל: לב"ב מפסיקין מלקרות צענין היום וקורין צענין מועד מעין המאורע: למעמדות. וקורין צמעשה צראשית כדקתני לקמן צמתני^ט: **גמ'** משמייעין על השקלים. צהכרות צית דין: ועל

אתה היית לנו אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות^ט אמר אביי^ט * מריש הואי גריסנא בביתא ומצלינא בבי כנישתא כיון דשמעית להא דקאמר דוד^י ה' אהבתי מעון ביתך^א הואי גריסנא בבי כנישתא תניא ר"א הקפר אומר עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל^ז שיקבעו בא"י שנאמר^י כי כתבור בהרים וככרמל בים יבא והלא דברים ק"ו ומה תבור וכרמל שלא באו אלא לפי שעה ללמוד תורה נקבעים^ט בארץ ישראל בתי כנסיות ובתי מדרשות שקורין ומרביצין בהן תורה עאכ"ו דרש בר קפרא מאי דכתיב^ח למה תרצדון הרים גבגונים יצתה בת קול ואמרה להם למה תרצו דין עם סיני כולכם בעלי מומים אתם אצל סיני כתיב הכא גבגונים וכתיב התם^ט או גבן או דק אמר רב אשי ש"מ האי מאן דיהיר בעל מום הוא: י"אין עושין אותו קפנדריא: מאי^י קפנדריא אמר רבא קפנדריא כשמה מאי כשמה כמאן דאמר אדמקיפנא אדרי איעול כהא א"ר אבהו י"אם שביל מעיקרא מותר אר"נ בר יצחק י"הנכנס ע"מ שלא לעשות קפנדריא מותר לעשותו קפנדריא וא"ר חלבו אמר ר"ה י'הנכנס לכהכ"נ להתפלל י"א מותר לעשותו קפנדריא שנא' י' ובבא עם הארץ לפני ה' במועדים הבא דרך שער צפון להשתחוות יצא דרך שער נגב: **ועליו עשבים לא יתלוש** מפני עגמת נפש: והתניא אינו תולש ומאכיל אבל תולש ומניח כי תנן נמי מתני' תולש ומאכיל תנן ת"ר^י בית הקברות אין נוהגין בהן קלות ראש אין^י מרעין בהן בהמה ואין מוליכין בהן אמת המים ואין מלקטין בהן עשבים ואם ליקט שורפן במקומן מפני כבוד מתים אהייא אילימא אסיפא כיון ששורפן במקומן מאי כבוד מתים איכא אלא ארישא: **מתני'** י"ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים י'חל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר ומפסיקין לשבת אחרת י'בשניה^ט זכור י'בשלישית^ט פרה אדומה י'ברביעית^ט החודש הזה לכם בחמישית חוזרין לכסדרן לכל מפסיקין בראשי חודשים^י בחנוכה ובפורים בתעניות ובמעמדות וביוה"כ: **גמ'** תנן התם^ט י'באחד באדר משמייעין על השקלים

בני העיר פרק רביעי מגילה

כט.

מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת. ולא קשיא מההיא דמס' דרך ארץ (זוטא פ"ח) דאמר^י מעשה צרבי עקיבא שמאלא מת מנהי צדקך ונשאו ארצעה מילין עד שהציאו לצית הקצרות וכשצא אלל ר' יהושע ור' אליעזר וספר להם אמרו לו על כל פסיעה ופסיעה שפסעת כאילו שפכת דם נקי לא היה מפני שצטל למודו אללא משום שהיוז ממקומו ומת מנהי קונה מקומו^ט:

הני מילי למאן דקרי ותני אב"ל למאן דמתני לית ליה שיעורא. ממילא^ט שמעיין דלמאן דלא קרי ותני לית ליה שיעורא ואין מצטלין תלמוד תורה צשצילו אללא כדי לורכו להתעסק צו דוקא לענין ציטול תורה אצל לענין ציטול מלאכה אסור לכל צני העיר שהרי צפרק אלו מגלחין (מו"ק דף כז: וסס) לא מחלק צענין ליסור מלאכה צין מאן דקרי ותני למאן דלא קרי ותני^ט:

אין מרעין בהן בהמות. משום כבודן של מתים אצל האילנות שנוטעין צהן מותרין^פ ואין צהס משום כבודן של מתים אחרי שאין על הקצרים עלמן:

לב"ב מפסיקין וכו' וליום הכפורים. צריך לומר דמיייר צמנחת יום הכפורים שחל להיות נצצת ואהא קאמר שמפסיקין מן הסדר שחל צאותו צצת וקורין צפרשת עריות^ט וק"י צכל הני שאין קורין אללא ג' כגון תעניות ומעמדות ומנוכה ופורים דליכא למימר דמיייר ציוס הכפורים שחרית שקורין צפרשת אחרי מות^ט צחול ששה וצצצת צצעה דא"כ אמאי נקט יום הכפורים אפילו שאר מועדות נמי:

שכינה שמעו קול ריגשא [קמו ונפקו רב ששת הוה יתיב * בבי כנישתא דשף וייתיב בנהרדעא אתיא שכינה] ולא נפק אתו מלאכי השרת וקא מבעתו ליה^ט אמר לפניו^ז רבש"ע עלוב ושאינו עלוב^צ מי נדחה מפני מי אמר להו שבקוהו ו' ואהי להם למקדש מעט אמר רבי יצחק אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל ור"א אמר זה בית רבינו שבבבל דרש רבא מאי דכתיב^ח ה' מעון שכינה שמעו קול ריגשא^ז אמר אביי^ט * מריש הואי גריסנא בביתא ומצלינא בבי כנישתא כיון דשמעית להא דקאמר דוד^י ה' אהבתי מעון ביתך^א הואי גריסנא בבי כנישתא תניא ר"א הקפר אומר עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל^ז שיקבעו בא"י שנאמר^י כי כתבור בהרים וככרמל בים יבא והלא דברים ק"ו ומה תבור וכרמל שלא באו אלא לפי שעה ללמוד תורה נקבעים^ט בארץ ישראל בתי כנסיות ובתי מדרשות שקורין ומרביצין בהן תורה עאכ"ו דרש בר קפרא מאי דכתיב^ח למה תרצדון הרים גבגונים יצתה בת קול ואמרה להם למה תרצו דין עם סיני כולכם בעלי מומים אתם אצל סיני כתיב הכא גבגונים וכתיב התם^ט או גבן או דק אמר רב אשי ש"מ האי מאן דיהיר בעל מום הוא: י"אין עושין אותו קפנדריא: מאי^י קפנדריא אמר רבא קפנדריא כשמה מאי כשמה כמאן דאמר אדמקיפנא אדרי איעול כהא א"ר אבהו י"אם שביל מעיקרא מותר אר"נ בר יצחק י"הנכנס ע"מ שלא לעשות קפנדריא מותר לעשותו קפנדריא וא"ר חלבו אמר ר"ה י'הנכנס לכהכ"נ להתפלל י"א מותר לעשותו קפנדריא שנא' י' ובבא עם הארץ לפני ה' במועדים הבא דרך שער צפון להשתחוות יצא דרך שער נגב: **ועליו עשבים לא יתלוש** מפני עגמת נפש: והתניא אינו תולש ומאכיל אבל תולש ומניח כי תנן נמי מתני' תולש ומאכיל תנן ת"ר^י בית הקברות אין נוהגין בהן קלות ראש אין^י מרעין בהן בהמה ואין מוליכין בהן אמת המים ואין מלקטין בהן עשבים ואם ליקט שורפן במקומן מפני כבוד מתים אהייא אילימא אסיפא כיון ששורפן במקומן מאי כבוד מתים איכא אלא ארישא: **מתני'** י"ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים י'חל להיות בתוך השבת מקדימין לשעבר ומפסיקין לשבת אחרת י'בשניה^ט זכור י'בשלישית^ט פרה אדומה י'ברביעית^ט החודש הזה לכם בחמישית חוזרין לכסדרן לכל מפסיקין בראשי חודשים^י בחנוכה ובפורים בתעניות ובמעמדות וביוה"כ: **גמ'** תנן התם^ט י'באחד באדר משמייעין על השקלים

ועל

הגהות וצינונים **א** בדפו"ר נוסף גלו לאדום שכינה עמהן שנאמר [ישעיה סג, א] מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבשוש וגו', תשמט מפני הצענוור (דק"ס), ובכתי" וצ"י נוסף עוד גלו לעלים שכינה עמהן שנאמר [יזמיה מט, לח] וישמתי כבאי בעי"לם: **ב** בכתי"י ובע"י נוסף **ומצערי ליה:** **ג** [ג] [ג] הילקוט בתהלים רמז תש"ד **רבא** וכן גרס עין יעקב [גליין], וכ"ה בכל הכתי"י והיא הגירסה האמיתית [יד דוד, דק"ס], וצ"י טר"א: **ד** בכתי"י ובע"י **שבחו"ל:** **ה** בכתי"י ובע"י **נקבעו:** **ו** בכתי"י וכמה ראשונים ואין, ועיין לעיל כח סע"א וברש"י שם: **ז** בכתי"י ובראשונים לר"ח לחנוכה (וכן בברלם), וכ"ה במשניות דפו"י (תני ממו"ז): **ח** נראה להוסיף כגון ממבוי (באה"מ): **ט** ברא"ש איתא מותר לליקוט פירותיהן: **י** ברא"ש איתא דומיא דכל הני: **כ** צ"ל ר"ח אדר שחל:

הגהות **א** זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: [במדבר יב, כ] **ב** התרש הנה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לתרשי השנה: [שמות יב, כ]

עין משפט

נר מצוה

לז א ב מיי פ"ד מהל' אצל הל' ט סגנ עשין ג טוש"ע י"ד סימן שסא סעיף א:

לח ג ד ה ו מיי פ"א מהל' חפלה הל' ח סגנ עשין יח טוש"ע א"ח סימן קנא סעי' ה: לח ז מיי שם הלכה יא טור ש"ע שם סעיף י:

מו ח מיי פ"ד מהל' אצל הל' יג סגנ עשין מד"ס ג טוש"ע י"ד סימן שסח סעיף א:

מא ט מיי פ"ג מהל' חפלה הלכה כ סגנ עשין יט טוש"ע א"ח סימן תרפה סעיף א: מב י מיי שם טוש"ע שם סעיף ה:

מג כ מיי שם טוש"ע שם סעיף ז: מד ד מיי שם טוש"ע שם ס"ג:

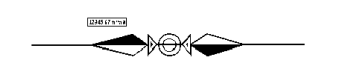
מז ה מיי שם טוש"ע שם סעיף ד: מו ז מיי פ"א מהל' שקלים הלכה ט סגנ עשין מח:

רבינו חננאל

למיצל בי כנישתא אי צורבא מרבנן הוא לימא שמעתא אי תנא הוא לימא הלכתא אי קרא הוא לימא פסוקא ואי לא לימא ליה לינוקא מאי פסוקיך. ומשתמש בתנא חלף. פירוש המשתמש במאן דמתני שמעתא ראווי להריגה. כל השונה הלכות מובטח לו שהוא בן עזה"ב שנאמר הליכות עולם לו: ת"ר מבטלין תלמוד תורה להוצאת המת ולהכנסת כלה בדי"א כשאין שם כל צורכו וכמה כל צורכו י"ב אלפי גברי ושיתא אלפי שיפורי כו'. והני מילי למאן דתני וקרי פירוש קרא או תנא אבל דמתני שמעתא לית ליה שיעורא. תניא רשב"י א חביביין ישראל שבכימי שגלו גלה שכינה עמהם כו' ופשוטה היא. עד דרש רבא ה' מעון אתה היית לנו אלו בתי כנסיות ומדרשות. אמר רבא כיון דשמעית להא לא יתיבנא וגריסנא אלא בבי כנישתא שנאמר ה' אהבתי מעון ביתך וגו'. אין עושין בית הכנסת קפנדריא ואם היה שביל מעיקרא מותר. פירוש קפנדריא לשון יון כשתהיה חצר שיש לה ב' פתחים אחד במזרח ואחד במערב הנכנס בזה ויצא כנגדו מפסיק החצר נקרא קפנדריא. אמר רב נחמן הנכנס בבית הכנסת על מנת כו'. אמר רב הונא הנכנס לבית הכנסת להתפלל מותר לעשותו קפנדריא שנאמר ובבוא עם הארץ לפני ה' במועדים וגו'. אוקימנא למתניתין נמי הכי עלו בו עשבים לא יתלוש להאכיל אבל תולש ומניח מפני עגמת נפש: ת"ר בבית הקברות אין נוהגין בהן קלות ראש וכו'. עד אם ליקט שורפן במקומן: מתני' ר"ח^ט שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים

עין משפט‏
גזר מצוה

מוז א מיי פ"צ מהל' כלאים הלכה טו:
מוז ב מיי פ"צ מהל' שקלים הלכה ה ופ"ד הל' יא סמג עשין מה:
מוז ג טוש"ע א"ח סי' תכט סעיף א:
ג ד מיי פ"א מהל' שקלים הלכה ט:
ג ד ה מיי פי"ג מהל' חפלה הלכה כ כצ סמג עשין יט טוש"ע א"ח סימן תרפ"ה סעיף א:
גב ז מיי שם הלכה א:
גג ח מיי שם הלכה כג סמג שם טוש"ע שם:
גד ט י מיי שם הל' כד סמג שם טוש"ע א"ח סי' תרפ"ד סעיף ג:

תורה אור השלם
א) נְסִיבָהֶם חֲצִי הַחֵין יְהִיָּה לַפֶּר וּשְׁלִישֶׁת הַחֵין לְאֵל וּבְיַעַת הַחֵין לִבְכֹּשׁ יוֹן וְאֵת עֶלְתֹּת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה:
[במדבר כה, יד]

ב) צו אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֵת קִרְבְּנִי לְחִמִּי לְאַשִׁי רִיחַ גִּיחַחִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ:
[במדבר כה, ב]

ג) כִּי תִשָּׂא אֵת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִבְקִרְבָּהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹ לַיָּי בִּפְקֹד אֹתָם וְלֹא יְהִיָּה בָהֶם גִּנָּף בִּפְקֹד אֹתָם:
[שמות ז, יב]

ד) וַיֹּאמֶר יְהוָשׁ אֶל הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַתְּקֹדָשִׁים אֲשֶׁר יִיבֹא בֵית יְיָ בְּכֶסֶף עֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֲרֹבָו כֹּל כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֵב אִישׁ לְהֵבִיא בֵית יְיָ:
[מלכים יב, ה]

רבינו חננאל

שקלים. תנן התם במסכת שקלים באחד באדר משמיעין על השקלים כו'. מכריזין שיכין כל אדם שקלו ויביאורו למקדש. ולמה באחד באדר דקיל כו' טבי דמצריך לאיתווי הקרבנות שמקריבין ברי"ח ניסן מן השקלים של שנה זו מן התרומה שנתרמה כדתנן בשלש קופות של שלש סאין כו'. והא שמועה דר' טבי ברי"ה פרק א' וכיון דבעינן לאקרובי מן השקלים החדשים באחד בניסן מקומינן להשמיע באחד באדר כדתינא שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח ל' יום. אמרינן מתניתין נמי כרשב"ג דאמר שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח ב' שבחות. כיון ששנינו בט"ו באדר שולחנות ישוב במדינה

כדי לקבל השקלים מכל אדם מקדמינן ומכריזין קודם ט"ו. מאי פרשת שקלים. רב אמר צו את בני ישראל את קרבני לחמי וגו' ושמואל אמר כי תשא. בשלמא לשמואל היינו דקרינן מכי תשא תרומה לה'. יתן תרומת ה'. לתת את תרומת ה' לכפר חדא לאיננים וחדא למזבח וחדא לברק הבית אלא לרב בצו את קרבני מי כתיב שקלים התם. איכא דאמרי בשלמא לשמואל דאמר בכי תשא היינו דשאני ר"ח [אדר] דבכל ראשי חדשים קורין בצו. ובר"ח אדר בכי תשא אלא לרב מאי שאני. ואמרין דבכל ר"ח שחל להיות בשבת קרו שיתא בעניינא דיומא בפרשה של אותה שבת וחד קרי בדר"ח. ובר"ח אדר מניחין פרשת היום וקורין כולן בצו את בני ישראל. הניחא לר' אמאי דאמר הא דתנינן בחמישית חוזרין לסירון לסדר פרשיות חוזרין מכלל שאלו ד' שבתות לא קרינן ענין היום והאידינא חוזרין לענין היום אלא לר' ירמיה דאמר לסדר הפטרות הן חוזרין אבל סדר פרשיות לעולם קורין אותן כל פרשה בזמנה מאי איכא למימר. ומותבינן לרב מאי דמי הפטרה דיהודיע לצו את בני ישראל ופרקינן כו' טבי דמצריך קרבן ראש חודש ניסן מתרומה חדשה. ותוב מותבינן לרב מחל להיות ראש חודש אדר בפרשה הסמוכה לה כו' איך יתכן לחול פרשת פינחס באחד באדר ופרקינן תמצא בענין הזה לבני מערבא שמסיימין התורה לשלש שנים ופוסקין כל פרשה ג' פרשיות אפשר דמיתרמי להו כי האי גוונא ועליהן תניא זו הברייתא. **תניא כשמואל** ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין בכי תשא ומפטירין ביהודיע הכהן. ר' יצחק נפחא אמר ר"ח אדר שחל להיות בשבת מוציאין ג' תורות וקורין א' בענין היום ואחד ברי"ח ל' וא' בחנוכה. ר"ח טבת שחל להיות בחול אמר ר' יצחק נפחא ג' קורין ברי"ח ואסיקנא כוותיה. אין משגיחין בחנוכה ורי"ח עיקר. אתמר חל ר"ח אדר להיות בואתה תצוה.

כט:

על הכלאים דזמן זריעה היא. לאו דוקא זמן זריעה שהרי לא הוי הזמן שמפרש צהמקבל (ב"מ דף קו:)‏ אלא רוצה לומר סוף זריעה

וכצר גדלו התצואות והזרעים ואז הכלאים ניכרין אצל קודם לכן **אין ניכרין: חדא** מבדל חבירתה איתמר. וא"ת ומאן דאמר^א

מכללל אמאי אמרה והא כיון דידיעין

אידך כל שכן הא ויש לומר דמאן דאמרה צאתריה דרצ הוה דסצר דראש חודש אדר שחל להיות בשבת שאין^ב מוציאין כי אם שתי תורות ולא הוו ידעי כלל אידך דרבי יצחק ומוה הטעם אינטריך לאשמועינן ההיא דראש חודש טבת שחל להיות בשבת דמוציאין שלשה ספרי תורה:

והלכתא אין משגיחין בחנוכה.

פירוש לעשותו עיקר

ואע"ג דהלכתא כרצה לגבי רצ יוסף^ג מ"מ^ד הולך לפסוק הלכה כוותיה משום דפליגי עליה שאר אמוראי^ה:

עדיין

בני העיר פרק רביעי מגילה

ועל הכלאים. לעקור כלאי הזרעים הניכרין צין התצואה: (א) חודש בחדשו לחדשי השנה. כל הני חדשים למה לי: **אלא** אמרה תורה. יש לך חודש שאמה נריך לחדשו צהצאת עולות תמידין ומוספין מתרומה חדשה והוה ניסן כדאמרינן צראש השנה^א דגמרינן שנה שנה

מניסן דכתיב ראשון הוא לכס לחדשי

השנה (שמות יצ): **במואן**. מקדמינן כולי האי דלא כרצן שמעון צן גמליאל: **בט"ו באדר שולחנות**. צעלי מטצעות הממלפין שקלי כסף צפרוטות: יושבין במקדש. הוא סימן שכצר קרצ זמן לתרום את הלשכה צשלש קופות^ב וימהרו ויצאו דמאותו היום מתחילין למשכן את המעבדים^ג: משום שולחנות קדמינן. לאחר צאדר דהיינו שתי צצחות וטעמא דרצן שמעון צן גמליאל ורצנן צפ"ק דפסחים (דף ו:). **צעמא** בדרבי טבי. טעמא מאי מייחין שקלים צאדר בדרבי טצי שיקריצו קרצנות צאחד צניסן מתרומה חדשה והן מוצה התם כתיצא: שקלים לאדנים בתיבי. התם כדכתיצ^ד ולקחת את כסף הכפורים ונתת אותו על עזרת אהל מועד והן השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיצ^ה וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת כצר הכסף ללקח את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס^ו מתצית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מוצח למוצח לקנות מהן קרצנות צצור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שזה צכולן אלא איש כפי נדצתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיצ לצ וגו' (שמות לה): הניחא לבואן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני' צתמישית חוזרין לכסדרן: לבדר פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כולוה צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חוזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הוו קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א:

חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופליין אותה. צצצת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעס אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ד) לעשות עיקר: אלמרי

תשא אמר אביי

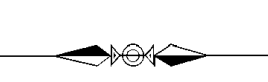
אמרי

מאת כצר ומהס נעשו האדנים שנאמר ויהי מאת כצר הכסף וגו' והשנית אף היא ע"י מנין שמנאן משהוסס המשכן הוא המנין האמור צתחלת חומס הפקודים (צמדצ א) צא' לחדש השני צשנה השנית ונתנו כל אחד מתצית השקל והן לקנות מהן קרצנות צצור של כל שנה ושנה והשזוי צצס עייס ועשירים ועל אותה תרומה נאמר לכפר על נפשותיכם שהקרצנות לכפרה הס צנאס והשלשית היא תרומת המשכן כמו שנא' (שמות לה) כל מרים תרומת כסף ונתשת ולא היתה יד כולם שזה צה אלא איש איש מה שנדצו לצו [שמות ל, טו]. לבסדר פרשיות. צצצצנות הללו הפסיקו סדר פרשיות דלא קראו אלא ארבע פרשיות הללו. לבסדר הפטרות הוא חוזר. עדד הנה מפטירין מעיין ארבע פרשיות הללו הצניות לעיל צצרינא ללקמן ל: [כסף עובר איש] כסף נפשות ערבו. שני כספים יש כאן כסף עובר הוא כסף השקלים צצכל שנה הנאמר צו (שמות ו) כל העובר על הפקודים ואיס שיתנדצ ערכת נפשו האומר ערכי עלי [מ"ב יב, ה]. תדיר קודם. נפקא לן צצצצת וצנים מהאי קרא דכתיב צצמספין מלצד עולת הצקר אשר לעולת התמיד תעשו את אלה מלצד משמע לאחר שהקדצתם התמיד מקריצו המוספין וקא דרשינן אשר לעולת התמיד קרא יחירה למליץ דצצצצל שהיא תמיד הקדימה הכמוצ ומכאן אמה למד לכל התלמידין [ברכות נא:].

הגהות וצינונים
א) בכת"י נוסף ודורשין, ועיין ביאור הלכה ריש סימן תכט:
ב) בכת"י צו את בני ישראל:
ג) בכת"י קרו **ארבעה** בעניינא דיומא ו**תלתא** קרו בדר"ח, ונוסח ישר הוא מאד, ועיין טו"א (דק"ס):
ד) ציל' **כסף עובר איש** כסף כו' וכן איתא בהרא"ש [גליון:
ה) ציל' ר' יצחק נפחא] (גליון). ועי' טו"א:
ו) בכת"י **ורבא**, ועי' תוס' רי"ד:
ז) בראשונים נוסף **רי"ח אדר**, אולם עי' תוס' רי"ד (ג) יש להוסיף ואחד **בבי**

מסורת הש"ס
עם הוספות

א) ר"ה דף ג, יומא דף סה:
ב) פסחים דף ו. סנהדרין יצ: ע"ז ד' ה: [מוספתא פ"ג ר"ה ז, צבורות נח.],
ג) שקלים פ"ק דף ב, פ"א מ"ג, (ע' מוספ' צבורות נו: ד"ה צפרוס],
ה) [לקמן ל:],
ו) [מוספ' פ"ג],
ז) [מוספ' פ"ג לקמן ל.],
ח) לקמן דף ג, (ט) יומא ל. ע. [סוטה מא.],
י) [עירובין כ. יצמות פס: לו, מנחות מא. צבורות לו, נדה יא:],
כ) ברכות נא: פסחים קיד. זבחים פט., לז, (ח) שקלים פ"ג מ"ב, (ט) שקלים פ"א מ"ב, (ס) שמות ל טז, (ע) שמות לח כה-כו, (פ) שמות ל יג-טו ועיי"ש ברש"י ד"ה לכפר על נפשותיכם,
ג) [ע' מוס' צ"צ קיד: ד"ה והלכתא ומוס' גיטין עד: ד"ה הא ומוס' מנחות לב. ד"ה מנעל ומוס' צ"ק נו: ד"ה צהאיא ומוס' צ"מ כט. ד"ה והו שואל],
ק) [דומה לזה כתצו מוס' יצמות נט. סד"ה אע"ג].

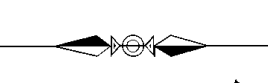
הגהות הב"ח

א) גמ' את קרני לחמי מידי שקלים כתיב התם אין טעמא בדר' טצי כל"ל וצינת הכא ומיצת מאי נמחק:
ב) שם והלכתא אין משגיחין צתנוכה כל עיקר כל"ל ומיצות וראש חודש נמחק:
ג) רש"י ד"ה חודש הד"א עס ד"ה אלא:
ד) ד"ה אין משגיחין בחנוכה. לעשותו עיקר:

גליון הש"ס

גמ' קדמינן וקרינן. עי' צבורות דף נו ע"צ תד"ה צפרוס: [מתני' תוס' ד"ה ויהלכתא וכו'] הוצרך לבסוק וכו'. ע' צקדושין דף ט ע"א צתוס' ד"ה והלכתא וכו':

ליקוטי רש"י

ועל הכלאים. הזרעים קצת ועלין ניכר ועוקרין אותן משדומיהן צצכרות צית דין [ועיל יג:]. חודש בחדשו. לחדשי חידושין יחרי כתיב לדרשה לומר לך יש חדש שאמה נריך לחדש הקרצנות ולהצאס מתרומה חדשה וגמר שנה שנה מניסן דכתיב ראשון הוא לכס וגו' [יומא סה:]. שלש תרומות הן. שרמו להס כאן ג' תרומות צצכצב כאן תרומת ה' ג"פ אחת תרומת אדנים צצנאן צצהתחילו צצדצת המשכן ונתנו כל אחד ואחד מתצית השקל ועלה למאת הכצר שנא' (שמות לח) וכסף פקודי העדה

^[1] ויבא חודש אדר ויהי מאת כצר הכסף ויבא חודש אדר ויהי מאת כצר הכסף ויבא חודש אדר ויהי מאת כצר הכסף